

Dosarul nr. 2ra-934/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – G. Stratulat

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci

ÎNCHEIERE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lisnic Olesea,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lisnic Olesea către
Ministerul Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în
termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, prin care a fost
menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 31 iulie 2020,

c o n s t a t ă:

La 10 martie 2020, Lisnic Olesea a depus cerere de chemare în judecată către
Ministerul Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în
termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral în sumă de 200000 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că la 10 martie 2016,
Iordachi Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Lisnic Igor
privind încasarea datoriei, iar la 01 martie 2017 a depus o cerere prin care a solicitat
atragerea Olesei Lisnic în calitate de copârât.

La 28 februarie 2017, reclamanta a solicitat scoaterea cererii de pe rol pe motiv că
Iordachi Vasile și avocatul său Lozan Oleg nu s-au prezentat în ședința de judecată,
însă cererea a fost respinsă.

La 13 aprilie 2017 și 15 iunie 2017, reprezentantul reclamantului, avocatul Lozan
Oleg a solicitat amânarea ședinței de judecată printr-o telefonogramă, pe motiv că era
antrenat într-o altă ședință.

A mai menționat că în perioada dintre ședințele din 12 iulie 2017 și 16 octombrie
2017, judecătorul raportor - Mihaela Grosu s-a aflat în concediu anual de odihnă,
astfel, acordându-i reprezentantului reclamantului un termen de o lună pentru a face
cunoștință cu cererile depuse de către părți, iar pentru pregătirea susținerilor verbale
le-a acordat doar patru zile.

Dat fiind faptul expirării mandatului judecătorului Mihaela Grosu, în vederea
accelerării procesului de judecată, a depus la 31 ianuarie 2020 o cerere privind
redistribuirea aleatorie a dosarului, care însă a fost respinsă.

Ulterior, din cauza expirării mandatului judecătorului Mihaela Grosu, în cadrul
cauzei nominalizate a avut loc o întrerupere a ședințelor din 21 noiembrie 2019 până
la 22 iunie 2020.

Astfel, toate aspectele menționate au dus la încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei nominalizate și, respectiv, la suferințe morale.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 31 iulie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de Lisnic Olesea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 25 august 2020, Lisnic Olesea a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 31 iulie 2020, solicitând anularea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, a fost respins apelul declarat de Lisnic Olesea cu menținerea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 31 iulie 2020.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel în coroborare cu circumstanțele cauzei, Curtea de apel a remarcat faptul că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate le-a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, emițând o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Astfel, reiterând etapele descrise în raportul motivat prezentat la dosar, instanța de apel a menționat că în perioada de judecare a cauzei, judecătorul Grosu Mihaela a depus toată diligența și celeritatea pentru a soluționa litigiul iscat între Iordachi Vasile și Lisnic Igor și Lisnic Olesea, iar amânări inexplicabile din partea autorității, nu s-au constatat.

La fel, în contextul solicitărilor de amânare a ședințelor de judecată pentru diferite motive, conform principiului contradictorialității, instanța de apel a indicat că nu se constată culpa instanței de judecată, iar consecvența ședințelor de judecată este una rezonabilă din punct de vedere a timpului raportat la volumul de lucru, respectiv și perioada de examinare a cauzei nu depășește termenul rezonabil.

La 16 aprilie 2021, Lisnic Olesea a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 31 iulie 2020 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, cu examinarea cauzei în fond și emiterea unei decizii prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și normele de drept indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, Lisnic Olesea a invocat că concluziile primei instanțe și ale instanței de apel, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar actele judecătorești sunt ilegale, emise contrar prevederilor legislației în vigoare.

Astfel, recurenta a remarcat că instanțele de judecată nu au elucidat încălcările judecătorului raportor Mihaela Grosu, care a legalizat o fraudă și o recipisă falsificată, afectând dreptul de proprietate, dar au reținut la baza actelor judecătorești contestat e cu recurs, doar referința Ministerului Justiției al RM.

În concluzie, recurenta a menționat că Ministerul Justiției al RM nu a respectat obligațiile sale de a proba lipsa încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și lipsa suportării prejudiciului moral.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, a fost expediată părților în proces la 18 februarie 2021, (f.d.41 vol.II), însă probe cu privire la recepționarea actului judecătoresc, lipsesc.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că cererea de recurs depusă de Lisnic Olesea, la 16 aprilie 2021, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lisnic Olesea, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile invocate de recurentă, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia

cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de Lisnic Olesea.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lisnic Olesea.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru